EILANDSRAAD VAN ARUBA

Notulen 1964 **No.** 1

NOTULEN

van de openbare vergadering van de Eilandsraad

op donderdag 6 februari 1964, des avonds om acht uur.

Behandelde onderwerpen :

VOORZITTER: O.S.Henriquez, Gezaghebber.

SEKRETARIS: L.C.M.Kerstens, Sekretaris van het eilandgebied.

Aanwezig zijn de leden: F.J.Tromp, E.R.Finck, A.Werleman, W.C.Anslijn, A.Falconi, F.D.Figaroa, D.Flemming, D.Tromp, L.V.Britten, F.V.Lacle, C. A.Eman, D.G.Croes, J.Erasmus, J.Geerman, I.S. de Cuba, G.A.Oduber M. Croes. en L. Croes.

Afwezig zijn de leden: Mevr. M.Irausquin, M. de Cuba en L.A.I.Chance.

DE VOORZITTER: Ik open hierbij deze openbare vergadering en heet U allen welkom en ga over tot behandeling van de agenda.

1. Ingekomen stukken:

a. Nieuwjaarswensen van de Ambtenarenbond Aruba.

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk voor kennisgeving aangenomen.

b. Nieuwjaarswensen van de Direkteur der Posterijen te Willemstad.

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk voor kennisgeving aangenomen.

c. Verslag omtrent het Werkliedenpensioenfonds over 1962.

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk voor kennisgeving aangenomen.

d. Brief dd. 20 januari 1964 van de Gezaghebber van het eilandgebied de Bovenwindse Eilanden, waarbij wordt aangeboden afschrift van de motie dd. 21 oktober 1963 van de Eilandsraad van de Bovenwindse Eilanden, afdeling Saba, inzake de ekonomische hulp en bijstand.

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk voor kennisgeving aangenomen.

e. Landsbesluit van 20 januari 1964, no. 3, A.S.no. 12359/63, houdende de ontslagverlening aan de heer H.J.Roefstra als voorzitter van de Algemene Rekenkamer Nederlandse Antillen.

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk voor kennisgeving aangenomen.

2. Brief van het Bestuurscollege dd. 30 oktober 1963, no. 7151, betreffende invordering van achterstallige landhuren (Bijlage 1964 no. 5; vroegere stukken: bijlage 1960 no. 21 en 1963 no. 59).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt het voorstel van het Bestuurscollege aangenomen.

3. Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de begroting voor 1963 (3e wijziging). (Ag.no. 9773; bijlage 1964 no. 6; vroegere stukken: bijlage 1963 no. 62).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt het ontwerp in zijn geheel aangenomen.

4. Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de begroting van de Telefoondienst voor 1960 (3e wijziging). (Ag.no. 9000; bijlage 1964 no. 7; vroegere stukken: bijlage 1963 no. 63).

De Algemene Beschouwingen worden geopend.

DE HEER W.C.ANSLIJN: Mijnheer de Voorzitter, het vorig jaar bij de behandeling van de begroting heb ik gevraagd aan de Gedeputeerde van de Telefoondienst omtrent de telefoon, de publieke telefoon dus, te Boton, wanneer die geplaatst zou worden. Volgens de Gedeputeerde zou die binnenkort geschieden. Dat was toen. Tot nu toe is de telefoon niet geplaatst. Mag ik vernemen wat de redenen zijn van de vertraging? Want het is nu reeds twee maanden geleden.

DE HEER A. FALCONI, GEDEPUTEERDE: Mijnheer de Voorzitter, op de vraag van de heer Anslijn wil ik het volgende antwoorden. Het is niet een kwestie van vertraging. Twee weken geleden heb ik het hierover gehad met de heer Hollander van de Telefoondienst. Hij deelde mij mede, dat dit misschien nog de volgende week in orde zal komen.

DE HEER L.V.BRITTEN: Mijnheer de Voorzitter, nu wij dit agendapunt voor ons hebben voor behandeling, wil ik even de aandacht van het Bestuurscollege vestigen op het volgende. Ik herinner mij gedurende de laatste vergadering een klacht geuit te hebben over de service van de Telefoondienst. Er zijn mij daarna verschillende klachten ter ore gekomen, ook in verband met de service van de Telefoondienst. Wanneer bijvoorbeeld een telefoontoestel defect raakt, dan duurt het soms weken voordat dit toestel gerepareerd wordt. Ik wil het Bestuurscollege even in overweging willen geven om deze toestand te laten nagaan, zodat er een verbetering in zal komen. Ik dank U.

De Algemene Beschouwingen worden gesloten.

Zonder hoofdelijke stemming worden aangenomen bladzijde 1, Baten, bladzijde 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 en het ontwerp in zijn geheel.

5. Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de begroting van de Dienst van Openbare Werken voor 1962 (4e wijziging). (Ag.no. 7896; bijlage 1964 no. 8; vroegere stukken: bijlage 1963 no. 64).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt het ontwerp in zijn geheel aangenomen.

6. Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de begroting van de Telefoondienst voor 1963 (1e wijziging). (Ag.no. 7557; bijlage 1964 no. 9; vroegere stukken: bijlage 1963 no. 65).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt het ontwerp in zijn geheel aangenomen.

7. Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de begroting voor 1960 (10 wijziging). (Ag.no. 10217; bijlage 1964 no. 10; vroegere stukken: bijlage 1963 no. 66).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt het ontwerp in zijn geheel aangenomen.

8. Brief van het Bestuurscollege dd. 18 december 1963 no. 10604, betreffende wijziging van de bestemming van krediet ten laste van de begroting van het Water- en Energiebedrijf voor 1963 (Bijlage 1964 no. 11; vroegere stukken: bijlage 1963 no. 70).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt het voorstel van het Bestuurscollege in zijn geheel aangenomen.

9. Brief van het Bestuurscollege dd. 27 december 1963 no. 3140, betreffende te weinig ingevorderde huur van dienstwoningen van het Water- en Energiebedrijf tussen 1 januari 1957 en 1 mei 1960 (Bijlage 1964 no. 12; vroegere stukken: bijlage 1963 no. 71).

De Algemene Beschouwingen worden geopend.

DE HEER J.GEERMAN: Mijnheer de Voorzitter, ik heb het woord gevraagd omdat ik in de huishoudelijke vergadering ook iets over dit onderwerp heb gezegd. In verband hiermede moet ik zeggen, dat de Memorie van Antwoord mij niet bevredigt. Het schijnt dat de ambtenaren en werklieden en losse arbeiders bij deze dienst speciale personen, speciale mensen zijn, omdat zij speciale privileges genieten, zoals speciale stroomtarieven, speciale watertarieven, speciale huishuren, speciaal vervoer voor hun kinderen, speciale toeslagen op hun lonen, zodat zij in werkelijkheid bijna niets voor deze services betalen.
Mijnheer de Voorzitter, deze speciale behandelingen waren wel op hun plaats in de koloniale tijd, toen er geen geregeld vervoer was, toen er geen huizen waren te krijgen enz. Maar ik denk, dat nu in onze autonome tijdperk de zaken zodanig staan, dat deze behandelingen, deze speciale behandelingen dan, niet op hun plaats zijn. Wat houden deze speciale behandelingen eigenlijk in, Mijnheer de Voorzitter? Ze betekenen niets anders dan een verkapte loonsverhoging. Het betekent, dat deze mensen iets ontvangen, dat indirect in hun salaris wordt verwerkt. Wat creëert deze omstandigheid, Mijnheer de Voorzitter? Wat voor gevolgen brengt deze omstandigheid met zich mede? Een scheve verhouding tegenover de andere arbeiders en ambtenaren in Overheidsdienst. Ik denk, dat de tijd aangebroken is, dat men de fout die in de koloniale periode begaan is, thans moet herstellen.
Het Bestuurscollege dient deze mensen voldoende tijd te geven om zich aan te passen aan een herziene toestand. Het Bestuurscollege zal een uitgangsdatum moeten vaststellen, waarop deze privileges dan worden opgeheven. Dat deze mensen dus als iedere andere ambtenaar en arbeider gewoon huishuur betalen, gewoon water- en stroom-tarieven betalen, enz. Er moet een herziening komen, Mijnheer de Voorzitter, men moet het mes erin zetten, zodat deze speciale behandeling voor deze speciale mensen tot een einde zal worden gebracht. Ik dank U.

DE HEER F.J.TROMP, GEDEPUTEERDE: Mijnheer de Voorzitter, ik heb vanmiddag gehoord over speciale mensen met speciale privileges. In zijn algemeenheid gesteld is dat niet zo, Mijnheer de Voorzitter. Het is niet zo, dat deze slechts privileges van ons krijgen, maar daar-tegenover staat ook dat zij aan ons bepaalde diensten leveren.Dus het is niet zo, dat zij zonder meer deze vergoedingen en tegemoetkomingen krijgen, maar daartegenover leveren zij ook prestaties hiervoor. Deze mensen moeten bij nacht en ontij klaar staan om bij storingen in het bedrijf uit bed gehaald te worden. Zij moeten te allen tijden, dus vier en twintig uur, ter beschikking staan van het bedrijf. Dus als tegemoetkoming, omdat deze mensen dus feitelijk nergens naar toe kunnen gaan, zij moeten bij hun woning en beschikbaar zijn, bij het bedrijf is hen dus enkele kosten, onder anderen water en stroom, als tegemoetkoming, vrij gegeven.
Dit geldt dus alleen voor de arbeiders, dit geldt dus niet voor de ambtenaren. Dus voor de kleine man, zoals dat meestal gezegd wordt.
Deze mensen krijgen dus een compensatie voor het feit, dat zij vier en twintig uur per dag beschikbaar moeten zijn voor bedrijfsstoringen en wachtlopen. Ik wil hier even speciaal bij zeggen, dat deze regeling niet uit de koloniale tijd stamt, maar dat deze regeling werd ingesteld toen deze nieuwe fabriek in werking werd gesteld en wij weten allemaal, dat deze fabriek een heel grote fabriek is, waarbij dus dikwijls storingen optreden en zo, en deze tegemoetkoming is toen aan deze mensen toegekend. Als er dus hier sprake is van verkapte loonsverhogingen, zoals de heer Geerman het gesteld heeft, dan is dat inderdaad juist, maar het is dus, zoals ik dus reeds gezegd heb, als compensatie voor het feit, dat deze mensen bij nacht en ontij beschikbaar moeten zijn voor eventuele storingen in het bedrijf. Ten aanzien van de vrije stroomlevering, zoals hier gesteld, dat er geen stroomverbruikmeters worden ingesteld voor deze mensen, moet ik zeggen, dat zoals de Raad wel bekend is, mogen wij niet zomaar electriciteit leveren aan particulieren, maar omdat dit dus bedrijfswoningen zijn, die aangesloten zijn op het bedrijfsnet, kunnen wij uiteraard geen meters plaatsen voor deze mensen en hebben wij deze mensen een zeker bedrag in rekening gebracht, waardoor zij dus aan ons een volledige compensatie moeten geven voor de gebruikte stroom. Het spijt ons, dat dit zo laag moet zijn, maar het is nu eenmaal een feit, dat onze fabriek heel goedkoop stroom levert en daarom mag het zo blijken dat het tarief aan de lage kant is. Het tarief voor buiten is ongeveer vier a vijf keer zo hoog als het tarief, dat aan deze mensen in rekening wordt gebracht. Ten aanzien van de differentiele regeling bij andere diensten voor wat betreft water en stroom, zoals door de heer Werleman naar voren gebracht is, wil ik stellen, dat dit bij de anderen niet voorkomt. Dus bij die diensten hebben wij geen speciale regeling. Wat betreft de vraag van de heer Eman of de mensen, de huurders dus is medegedeeld, dat de verhoging van de salarissen ook verhogingen van de verschillende tarieven en huren ten gevolge heeft, kan ik de heer Eman mededelen, dat dit uitdrukkelijk aan deze mensen is bekend gemaakt.
Ik dank U.

DE HEER J.GEERMAN: Mijnheer de Voorzitter, met genoegen heb ik kunnen vernemen, dat deze mensen speciale arbeid verrichten. Ik zou graag het Bestuurscollege willen vragen hoeveel keren het in de laatste twee jaren er een storing geweest is 's avonds. Mijnheer de Voorzitter, er werd geantwoord, dat deze regeling niet zou stammen uit het koloniale tijdperk, maar ik zeg van wel. In zou gaarne de oude stukken, die ik heb gelezen toen ik nog gedeputeerde was aan U willen voorleggen, om die eens door te lezen, dan zult U wel zien dat deze mensen toentertijd zelfs geen huishuur betaalden, laat staan stroom en water enz. Later werd er een regeling getroffen, waardoor men iets kwam te betalen. Ik ben blij te vernemen, dat deze mensen minder betalen, dan de bevolking.

DE HEER E R FINCK: Mijnheer de Voorzitter, deze geschiedenis betreft eigenlijk achterstallige huur. Maar naar aanleiding van de Memorie van Antwoord die wij hebben mogen ontvangen van het Bestuurscollege worden er enkele punten hierzo ter kennis gebracht, waarvan wij van te voren niet op de hoogte waren. Zo lezen wij bijvoorbeeld, dat twee arbeiders, die op Balashi werken, de een woont op Balashi en de andere op San Nicolas, Oranjestad, of waar dan ook op het eiland. De ene krijgt geen geld om stroom te betalen op San Nicolas, Oranjestad, of waar dan ook anders op het eiland en de andere krijgt het helemaal gratis. Dat lijkt mij enigszins discriminerend. Te goedertrouw, uiteraard, maar dat kan niet, men kan geen twee arbeiders hebben, die werken op dezelfde plaats, waarvan de ene krijgt een faciliteit en de andere niet. Mijnheer de Voorzitter, wanneer dus de tegemoetkoming voor de faciliteiten, die de mensen ontvangen, die wonen in de dienstwoningen van Balashi, vanwege het feit, dat zij daar wonen, dan moet dat duidelijk uitkomen uit de stukken. Maar dat komt hier niet duidelijk uit. Wat wel duidelijk uitkomt is, dat het Bestuurscollege zegt, dat wanneer de meters worden aangesloten dan zou dit een belangrijke investering vergen.
Mijnheer de Voorzitter, persoonlijk ben ik niet tegen deze investering. Ik zou liever hebben, dat eenieder op Aruba dezelfde tarieven betalen voor hetgeen zij gebruiken, want er zijn gezinnen die geen ijskast hebben en geen wasmachine, terwijl zij toch f.21,-- per maand betalen aan stroomverbruik, aan watergebruik dito. Niet dat ik een tegenstander ben dat de achterstallige huren worden geind op de wijze zoals door Uw College voorgesteld, maar om deze zaak alsnog in de toekomst na te gaan en te zien dat gelijkelijk gehandeld wordt met alle mensen, die ergens recht op hebben. Ik dank U.

DE HEER A.WERLEMAN: Mijnheer de Voorzitter, ook voor mij zijn er enkele punten naar voren gekomen bij de behandeling van dit stuk, die mij niet erg duidelijk zijn. Ik vraag mij af of het alleen bij het Water- en Energiebedrijf zo'n differentiele regeling heeft voor de ambtenaren en weekloners en werklieden, of zijn er andere diensten die deze differentiele regeling ook hebben? Zijn er andere diensten waar de ambtenaren en weekloners zo'n speciale huren-regeling hebben? En ook speciale tarieven voor water en stroom? Ik wil graag zien, dat men voor alle diensten een regeling treft. Ik kan trouwens niet inzien waarom die meters zo ontzettend duur moeten zijn. Men brengt toch meterhuur in rekening? Dus men krijgt dus het geld van de investering weer terug, volgens mij?

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, ik heb slechts een enkele vraag. Ik zie hier, dat de huurprijs bepaald wordt naar gelang de salarissen. Maar toen de salarissen verhoogd werden, heeft het Bestuurscollege deze mensen medegedeeld, dat de stroom ook naar evenredigheid zou worden verhoogd? Werd dit aan deze huurders medegedeeld?

DE VOORZITTER: Had U nog een vraag, Mijnheer Eman?

DE HEER C.A.EMAN: Jawel, Mijnheer de Voorzitter, maar die hangt af van het antwoord op mijn eerste vraag.

DE VOORZITTER: We zullen namelijk alle vragen gesteld in de eerste ronde ineens willen beantwoorden. Wat wilt U nu doen?

DE HEER C.A.EMAN: Ik zal eerst het antwoord afwachten, Mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER: Zijn er nog leden, die nog vragen willen stellen in de eerste ronde? Zo niet, dan is het woord aan Gedeputeerde F.J.Tromp.

Dat doet mij denken, dat wij wel iets moeten doen met de Elmar, zodat de bevolking niet vier keer het tarief moet betalen, maar tenminste half zoveel, al is het dan iets minder dan de huidige tarieven, want zoals wij reeds herhaaldelijke malen hier in de Raad gezegd hebben, de tarieven, die berekend worden voor stroomverbruik thans erbarmelijk, verschrikkelijk hoog is. Deze kwestie van vrije woning en andere privilege is iets ouds, eenzelfde plaat van speciale behandeling van de mensen, die nachtdienst en dergelijke moeten verrichten werd vroeger reeds in deze Raad gedraaid. Ik meen, dat indien U deze zaak naakt wilt bekijken, in zijn prespectieven dan, dat U niet zoveel ophaal zult maken dat deze mensen, zoals beweerd, vier en twintig uren beschikbaar moeten zijn, thuis moeten blijven voor direkte oproep bij eventuele storingen, en daarom deze speciale diensten moeten krijgen. Ik durf te beweren, Mijnheer de Voorzitter, dat deze mensen heus niet thuis blijven om ter beschikking te zijn. Heus, echt niet, hoor. Ik hoop, dan ook, dat het Bestuurscollege, niet nu direkt maar wel in de nadere toekomst deze aangelegenheid grondig zal bestuderen, naar alle meritus, dus de service die deze mensen zouden presteren tegenover de speciale regeling die nu bestaat, dat het Bestuurscollege deze twee factoren grondig tegen elkaar zal opwegen om te zien wat eraan gedaan zal kunnen worden. ware
Ik dank U.

DE HEER E.R.FINCK: Mijnheer de Voorzitter, ik ben de Gedeputeerde van het Water- en Energiebedrijf zeer erkentelijk voor de antwoorden op mijn vragen en betoog. Jammer genoeg heeft de heer Gedeputeerde mij niet kunnen overtuigen van mijn standpunt in deze. Mijnheer de Voorzitter, ik ben namelijk juist uitgegaan van het standpunt dat als deze mensen die faciliteiten moeten hebben omdat zij verplicht zijn om daar te wonen, dan ben ik het ermee eens. Als de politie-man op Noord verplicht is daar te wonen en 'n tegemoetkoming krijgt in de vorm van vrij licht of water, geeft U dan ook 'n gedeeltelijke tegemoetkoming aan de politie-agent die in de stad woont? Dat is mijn vraag. Als U zegt, dat een arbeider op Balashi als tegemoetkoming, omdat hij verplicht is daar te wonen, krijgt zoveel aan stroom, waarom geeft U dan twee-derde aan de arbeider in San Nicolas? Ik ben er niet tegen, begrijpt U me goed, maar ik vraag mij af waar de gedachtengang blijft. Mijnheer de Voorzitter, U kunt twee maal zoveel geven, drie maal zoveel, dat is Uw zaak, maar geeft dan een tegemoetkoming, die U kunt controleren. Kunt U deze tegemoetkoming controleren? Kost dit het eilandgebied een dubbeltje per maand of honderd gulden per maand, of kost het in feite helemaal niets? Want als iemand daar twee airco's heeft, radio, televisie enz., dan vraag ik mij af, wat dit het eilandgebied kost. Als U mij zegt, dat het niets uitmaakt op de hele fabriek, het is een druppel op een hete ijzeren plaat, dan zeg ik: nou, a la. Toch heb ik liever dat deze mensen gecontroleerd kunnen worden, voor wat betreft het gebruik van deze faciliteiten.
En dan, Mijnheer de Voorzitter, heeft de heer Gedeputeerde van W.E.B. de Raad verweten van iets, dat WIJ niet gezegd hebben, maar hijzelf. Hij zei, dat U vanwege het feit, dat U geen stroom mag leveren aan derde, geen meter kunt plaatsen bij deze mensen. Dat hebt U gezegd, niet wij. U zegt namelijk in de Memorie van Antwoord, dat, indien de aanleg van stroommeters alsnog zou moeten geschieden, ik neem dus aan dat het mogelijk is, dat een belangrijke investering zal vergen. Als U had gezegd, dat wij het niet mogen doen, dan was ik er niet verder op ingegaan. Maar U zegt: het vergt een belangrijke investering, dus volgens mij, is het wel mogelijk. Nu zeg ik, Mijnheer de Voorzitter, dat deze Raad wel van mening is, om deze investering aan te gaan en dus meters te plaatsen. Ergens had ik van U begrepen, dat het niet mag. Men heeft het erkend, doch gezien de tegenstrijdige beweringen zagen wij toch gaarne, dat die meters maar geplaatst werden.
Het spijt mij, dat ik zolang en zoveel hierover heb gesproken, het was heus niet mijn bedoeling geweest, doch aangezien er nieuwe gezichtspunten naar voren zijn gekomen, zou ik graag van U willen vernemen of U het met mij

eens bent, dat de tegemoetkoming, wat mij betreft verdrievoudigd mag worden, maar dan een tegemoetkoming die U kunt controleren. En verder vraag ik mij af, waarom, indien de arbeider verplicht is op Balashi te wonen een tegemoetkoming krijgt, zijn collega op San Nicolas dat ook moet krijgen? Ik dank U.

DE HEER A.WERLEMAN: Mijnheer de Voorzitter, door het antwoord van de Gedeputeerde heb ik een duidelijker uitleg gekregen, waar hij zegt, dat deze mensen, die arbeiders en de ambtenaren bij Balashi eigenlijk vier en twintig uren in dienst zijn. Ik vraag mij af, of dit het geval is voor alle ambtenaren die hieronder vallen. Is er dan geen wachtregeling, anders is het werkelijk geen leven, wat deze mensen hebben? Ik ben blij, te vernemen, dat er een speciale regeling voor huishuur en water en stroom en busvervoer niet voor de andere ambtenaren geldt. Ik dank U.

DE HEER C.A.EMAN: Ik heb vernomen van de heer Gedeputeerde, Mijnheer de Voorzitter, dat aan deze mensen uitdrukkelijk zou zijn gezegd, dat zij de huurprijs zullen moeten betalen naar evenredigheid met de verhoging. Maar mijn vraag was deze, Mijnheer de Voorzitter: toen die verhoging inderdaad kwam, werd hen toen ook medegedeeld dat zij hoger zouden moeten gaan betalen. Hoe ging het in de praktijk? Werd die huur ingehouden? Zo ja, heeft het Bestuurscollege het meerdere niet ingehouden? Konden deze mensen verkeren in de veronderstelling, dat zij niet meer hoefden te betalen? Waren die mensen vrij, dat wanneer zij niet meer wilden betalen, een ander huis konden verkiezen, of waren zij verplicht daar te wonen? Ik bedoel indien hen werd medegedeeld, dat de huur evenredig aan de verhoging verhoogd zou worden, waren zij vrij om de huur op te zeggen, of waren zij verplicht om daar te blijven wonen? U zegt nu, dat zij verplicht zijn daar te wonen, qua hun werk, vallen zij allemaal onder deze categorie? Ik merk, dat U mijn vraag reeds bevestigend antwoordt en dat zij volkomen tegoedertrouw zijn geweest met betrekking tot de verhoogde huren. In dat geval meen ik dan, dat U zelfs geen rechtsgronden hebt om dit terug te vorderen. Om van morele gronden helemaal niet te spreken.

DE VOORZITTER: Mijnheer Eman, men wordt geacht de wet te kennen. Rechtsgronden hebben wij, morele gronden misschien. Deze mensen worden geacht de regeling te kennen waarin staat dat de huishuur wordt aangepast aan hun salaris. De ambtenaren die er belang bij hebben kunnen geacht worden dit te weten.

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, het Bestuurscollege had ook de verplichting om de verhoogde huur in te houden en het heeft het niet gedaan. Dus deze mensen waren tegoedertrouw en verkeerden onder de indruk, dat deze verhoging hen niet in rekening werd gebracht. Is het niet zo, Mijnheer de Voorzitter? Onze fraktie is voor om deze wijziging af te wijzen. Zowel op rechtsgronden als op morele gronden.

DE HEER F.J.TROMP,GEDEPUTEERDE: Mijnheer de Voorzitter, inderdaad, deze mensen zijn volkomen tegoedertrouw geweest, want in eerste instantie hebben zij te weinig betaald, maar in tweede instantie hebben zij teveel betaald, dus als er kwadertrouw in het spel was geweest, dan hadden zij op het moment dat er te veel van hen werd ingehouden, meteen geprotesteerd. Dat hebben zij niet gedaan. Dus naar mijn mening ben ik het volkomen met U eens, dat wij op morele gronden deze mensen dan ook deze achterstallige huishuur moeten kwijtschelden en niet meer tot inhouding moeten overgaan. Ik wil ook de overige sprekers beantwoorden. Ten aanzien van hetgeen de heer Geerman naar voren heeft gebracht, namelijk of er dikwijls storingen voorkomen, kan ik de heer Geerman verzekeren, dat

er regelmatig bij het bedrijf zich storingen voordoen en vooral de laatste tijd merken wij het wel als de stroom zo nu en dan uitvalt. Ten aanzien van de vernieuwing van de overeenkomst met deze mensen, moet ik zeggen dat deze overeenkomst aangegaan werd na 1955, dus in onze bestuursperiode. toen werd dus deze overeenkomst aangegaan in de vorm zoals wij thans kennen en dat is gebeurd om de reden die ik reeds heb genoemd. Als compensatie voor "stand-by" (steeds beschikbaar zijn).
U hebt het gehad over de tarieven van de Elmar, dat die abnormaal hoog zouden zijn. Wij zijn allemaal van mening, dat aan de tarieven van de Elmar beslist niets gedaan kan worden, daarom hebben wij, zoals dit reeds eerder aan de Raad werd medegedeeld, contact opgenomen met de Gouverneur om te komen tot een verlaging van de tarieven, maar we zitten nog steeds vast aan de concessie voorwaarden. Zolang deze concessie voorwaarden niet gewijzigd worden zodat de tarieven naar beneden kunnen gaan, moeten wij rustig afwachten. Verder hebben U en ook de heer Werleman gevraagd, dat deze mensen vier en twintig uren per dag beschikbaar moeten zijn, en U vroeg zich af of er dan geen wachtregeling bestaat bij dat bedrijf. Er is natuurlijk bij dit bedrijf een wachtregeling, deze mensen lopen dus ook wacht, maar er moeten toch steeds mensen zijn voor "stand-by". Mocht er iets gebeuren, b.v. dat er iets uitvalt, of stuk gaat, en het gebeurt vrij dikwijls, dan moeten deze mensen direkt beschikbaar zijn. Ik wil niet graag in de schoenen van deze mensen willen staan. Wij kunnen desavonds rustig ergens naar toegaan. Als deze mensen ergens naar toe willen, dan moeten zij een bericht achter laten waar zij zijn, zodat in geval er iets mocht gebeuren, zij direkt ter beschikking staan.
De heer Finck vroeg over die twee mensen op San Nicolas, die ook in bedrijfswoningen wonen die echter niet in aanmerking komen voor toelage voor electriciteit. De positie van deze mensen is echter anders dan de mensen die op Balashi wonen, want deze mensen op San Nicolas worden dus niet ingeschakeld, wanneer er op Balashi bedrijfsstoringen zijn. Daardoor krijgen zij dus een mindere vergoeding. Zij krijgen wel een vergoeding, want zij moeten zo nu en dan op San Nicolas, wanneer er een leiding lek is, ook bijstaan, daar krijgen zij echter een mindere compensatie voor dan de mensen die verplicht op Balashi wonen en die dus te allen tijden beschikbaar moeten zijn.
Het tarief, zoals ik dat al gezegd heb hier, is niet zomaar willekeurig gekozen, zoals ik mij heb laten uitleggen. Het bedrag van f.15,-- die deze mensen moeten betalen is niet zo zonder meer vastgesteld, maar het is ook werkelijk gebaseerd op het gebruik, dat deze mensen hebben. Maar zoals ik al gezegd heb is het stroomtarief van ons zo laag, dat U zelf wel het rekensommetje kunt uitwerken, dat wanneer wij zelf de stroom zouden kunnen leveren aan de bevolking, die dan ook aanzienlijk minder zal moeten betalen. Het tarief is niet op de centjes afgerond, maar zoiets als twee a drie centen per kilowatt. Zo laag is het terief.

De Algemene Beschouwingen worden gesloten.

DE HEER GEERMAN: Mijnheer de Voorzitter, ik wil mijn stem even motiveren. Ik ben voor het voorstel van het Bestuurscollege. Ik heb er niets tegen, want ik zie dat men inderdaad tegoedertrouw heeft gehandeld.
Echter moet ik nogmaals zeggen, dat ik niet eens ben met de regeling, die er geldt voor deze mensen te Balashi. Als ik goed ingelicht ben dan woonden daar, of wonen er nog, mensen die niet wachtlopers zijn.

Zonder hoofdelijke stemming wordt aan het Bestuurscollege de machtiging verleend zoals aangevraagd in het voorstel en wordt het voorstel in zijn geheel aangenomen.

10. Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de begroting voor 1964 (le wijziging) (Ag.no. 376; bijlage 1964 no. 2).

De Algemene Beschouwingen worden geopend.

DE HEER E.R.FINCK: Mijnheer de Voorzitter, we hebben over de begroting 1964 een week of vijf, zes geleden hier twee dagen lang betoogd en ik geloof, dat er hier veel meer valt te zeggen over deze begroting. Ik wens wel even Uw aandacht te vragen voor het volgende, namelijk het is schrikbarend het aantal verkeersongelukken gedurende de afgelopen maand. Daarmee zijn er vier doden te betreuren geweest. Ik voorzie, dat Uw antwoord hierop zal zijn, dat dit een landszaak is, Mijnheer de Voorzitter. Maar ik geloof, dat wij moreel verplicht zijn om die maatregelen te nemen, die mede kunnen helpen tot vermindering van deze ongelukken. Als ik het goed gelezen heb, dan hebben wij hier een tekort aan politie-personeel. Ik heb dat laatst nog weer kunnen lezen in de kranten. Nu wil ik U vragen, Mijnheer de Voorzitter, als voorzitter van deze Raad of U misschien een boodschap namens deze Raad wilt overbrengen aan de Gezaghebber als Hoofd van Politie hier op Aruba om te zien en na te gaan of deze bewering wel juist is, want dit zal zeker één van de oorzaken zijn van meer ongelukken, het politie-tekort let wel.
Hoe meer politie-agenten, hoe beter het is. Ik wil U daarom verzoeken, Mijnheer de Voorzitter, om die maatregelen te treffen, en ik geloof, dat ik hier mag spreken namens de hele Raad, die U denkt nodig te zijn om deze verkeersongelukken zoveel mogelijk te verminderen. U zult van mij, Mijnheer de Voorzitter, als lid van deze Raad nooit moeilijkheden ontvangen wanneer de Politie misschien een betje te streng optreedt tegen mensen, die teveel gedronken hebben en toch achter het stuur zitten.
Ik zou U dus willen vragen, Mijnheer de Voorzitter, neemt U die maatregelen en U hebt de steun van deze Raad.
Een ander punt wat ik U wil vragen, Mijnheer de Voorzitter, dat schrikbarend toeneemt hier op Aruba is het volgende. Het eiland Aruba, dat overal bekend staat als een van de schoonste eilanden van het Caraibisch gebied is er op uit om die naam te verliezen. Want overal hier op Aruba ziet men de laatste tijd, dat men vuil stort. Ik geloof niet dat er een lid is hier, die dat niet heeft opgemerkt, als men langs Dakota gaat, langs de weg naar San Nicolas, waar er huizen gebouwd worden, waar men ook langs komt. Er zijn regels om deze toestand te voorkomen. Vooral daar waar er nieuwe huizen worden gebouwd. Deze mensen kunnen zich in verbinding stellen met Openbare Werken en het wordt weggehaald voor vijf gulden of tien gulden, ik weet niet hoeveel dat is en ik geloof, Mijnheer de Voorzitter, dat wij moeten beginnen met enkele processen-verbaal, want zo gaat het niet. Het is mij bekend, dat er hier een hoop opgeruimd wordt, er wordt daar een bord gezet met: Verboden hier vuil te storten, ex. art. zoveel, en prompt de volgende dag wordt er daar weer vuil gestort. Zo kunt U dus vaststellen, Mijnheer de Voorzitter, dat er opzet of een beetje nonchalance tegenover de schoonheid van het eiland in het spel is. Zo gaat het niet verder, Mijnheer de Voorzitter, daarom vraag ik om ook hierin die maatregelen te treffen om dit te voorkomen. Ik dank U.

DE VOORZITTER: Wat betreft het aantal verkeersongelukken kan ik stellen dat het eilandsbestuur en ondergetekende, als Plaatselijk Hoofd van Politie, zeer verontrust zijn door de gang van zaken. Dit is een zeer ernstige zaak, die naar ik vrees niet alleen maar te bevechten is door het aanstellen van meer agenten. Het is namelijk zo, dat wanneer men deze zaak geval voor geval bekijkt, dan is het meestal zo, dat het niet het gevolg is geweest van de onderbezetting bij de Politie. Nu moet ik wel toegeven, dat het Politie-korps op Aruba inderdaad onderbezet is. Het is dus altijd van belang om deze bezetting op peil te brengen. Ik zal daarom gaarne bereid zijn om het verzoek van de heer Finck aan de betrokken

Landsinstanties en andermaal, het is reeds meerdere malen gedaan, een beroep doen op de Minister om de bezetting van het Politie-korps op Aruba op peil te brengen. Nogmaals echter, ik vrees dat het tegengaan van deze verkeersongelukken in een andere richting gezocht moet worden. Ik geloof, dat er strenger opgetreden moet worden bij het constateren van het besturen van een voertuig onder invloed van alcoholhoudende dranken. Hier ligt bij mij een kleine taak in eerste instantie, maar het is bekend, dat de strafbevoegdheid ligt bij de Rechter. Van de zijde van de Politie zal alles gedaan worden om de toestand in kwestie zoveel mogelijk tegen te gaan.

Wat betreft het storten van vuil op vele plaatsen van het eiland, moet ik zeggen, dat ook dit euvel door ons geconstateerd is geworden en ook aan deze kant van de tafel hebben wij veel ergernis hieraan. We hebben getracht iets strenger op te treden, maar dat valt niet mee. De politie heeft opdracht gekregen om te trachten proces verbaal uit te schrijven, maar het is een erg moeilijke zaak, want niemand wil bekennen wie dat vuil daar gestort heeft. De ene dag hebben wij de zaak helemaal schoon laten maken, de volgende dag lag er weer vuil en niemand wil getuigen wie dat vuil gestort heeft. De buren schijnen nogal consolidair te zijn onderling en het is voor de politie een moeilijke zaak, want het vuil wordt natuurlijk gestort wanneer niemand kijkt. Vooral wanneer de politie er niet is. Voor een proces verbaal moet men bewijs hebben. Wat wij dus wel doen is geregeld het vuil laten verwijderen wat in dit opzicht ook de Werkverschaffing belangrijk werk geeft, misschien kunnen wij dit nog intensieveren. Ik zal de Politie ook nogmaals verzoeken om speciale aandacht te vestigen op deze toestand, vooral 's avonds en 's nachts, het wordt overigens al gedaan. Wij zullen dan trachten om mensen te betrappen, die vuil storten op de openbare weg.
Ik hoop hiermede de heer Finck naar genoegen te hebben geantwoord.

De Algemene Beschouwingen worden gesloten.

Zonder hoofdelijke stemming worden aangenomen: Titel A: Gewone Dienst, bladzijde 2, 3, 4, 5, 6, 7; Titel C: Reserve- Kas, en Verrekendienst: bladzijde 8, 9 en 10 en het ontwerp in zijn geheel.

11. Verzoekschrift dd. 7 januari 1964 van het lid van de Raad G.A. Oduber, om dispensatie als bedoeld bij artikel 13, tweede lid, van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen (Ag.no. 161; bijlage 1964 no. 1).

De Algemene Beschouwingen worden geopend.

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, onze standpunt in deze aangelegenheid is bekend. Wij hebben meerdere malen onze stem aan soortgelijke gevallen ontzegd. Wij wensen bij eventuele aanneming van dit punt gaarne aantekening, dat onze fraktie er tegen is.

DE HEER F.D.FIGAROA: Mijnheer de Voorzitter, deze dispensatie wordt van mijn zijde van harte verleend, echter wil ik deze opmerking maken, dat de controle bij de uitvoering van deze werkzaamheden niet in huiselijke kring zal geschieden. Ik dank U.

DE HEER E.R.FINCK: Mijnheer de Voorzitter, namens deze fraktie bestaat er geen bezwaar.

DE HEER W.C.ANSLIJN: Mijnheer de Voorzitter, ik wil hoofdelijke stemming vragen.

De Algemene Beschouwingen worden gesloten.

Bij hoofdelijke stemming wordt de dispensatie, als aangevraagd door het lid G.A.Oduber verleend, met 10 stemmen vóór, 7 stemmen tegen en een onthouding.

Vóór stemden de leden: J.Erasmus, L.Croes, F.V.Lacle, F.J.Tromp, E.R. Finck, A.Werleman, A.Falconi, F.D.Figaroa, I.S. de Cuba en J.Geerman.

Tegen stemden de leden: D.G. Croes, C.A.Eman, W.C.Anslijn, D.Flemming, D.Tromp, L.V.Britten, M.Croes.
Het lid G.A.Oduber heeft zich van stemming onthouden.

De Voorzitter sluit de vergadering.

Aldus vastgesteld in de vergadering van

De Voorzitter,

De wnd. Sekretaris,